Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

PRIMVM ℣.
QVIDEM SERMONEM
feci de omnib̄ o theo
phile que cepit ihc fa
cere et docere usq;
in diem qua p̄cipiens
apostolis p spm scm quos ele
git assumpt̄ est. Quib̄ & pre
buit se ipsum uiuum post
passione suam in multis ar
gumtis apparens eis p dies quadragin
ta. & loquens de regno di. Et conuiescen
p̄cepit eis ab ierosolimis ne discederet
s; expectarent pmissione patris quam
audistis inquit p os meu/ quia Johan
nes quidem baptiuit aqua. uos autē
baptizabi[illegible] mini spu sco non p̄
multos hos dies. ℟. Post passi
onem suam. ℣. Igitur qui conuenerant
interrogabant eum dicentes. Dne si in tem
pore hoc restitues reg[illegible]num israel/
Dixit autē eis. Non e ues[illegible]rum nosse
tempa uel momta que pat̄ posuit in
sua potestate/s; accipiens uirtutem
supueniens spe sci in uos/ & eritis m
testes in ierusalem. & in omi iudea.
& samaria. & usq; ad ultimu terre.
℟. Omnis pulcritudo. ℣. Et cum hoc diris
set uidentib̄ illis eleuat̄ e/ & nubes sus
cepit eum ab oculis eorum. Cumq; intue
rent̄ in celu eunte illu/ ecce duo uiri
astiterit̄ iuxta illos in uestib̄ albis qui
& dixerunt. Viri galilei quid statis
aspicientes in celum/ Hic ihc qui assump
tus e a uobis in celu/ sic ueniet quem ad
modu uidistis eu eunte in celu. ℟. Non
conturbet̄ cor. FERIA. II. L. I.
Tunc reuersi sunt ierosolima a mon
te qui uocat̄ oliueti. qui e iuxta ierlm/
sabbati habens iter. Et cum introissent
in cenaculu/ ascenderit̄ ubi manebat̄
Petrus. & Johannes. Iacobus & Andre
as. Philippus & Thomas. Bartholo
meus & Matheus. Iacobus ide mei
& symon zelotes. & Iudas Iacobi. Hi
omes erant pseuerantes unanimiter
in oratione/ cum mulieribus & ma
ria mat̄ ihu. & fratribus eius. ℟. Gaudi
tare dne. ℣. In diebus illis exurgens
Petrus in medio fratru dixit. Erat
autem turba hominu simul fere cen
tu uiginti. Viri fres/ oportet impleri
scptuam qm̄ pdixit spe scs p os da
uid de iu/da. qui fuit dux eorum/ q̄ com
phenderunt ihm/ qui connumerat̄
erat in nobis et sortitus e sortem mi
nisteriu huius. ℟. Ascendens in altu.
℣. Et hic quidem possedit agrum de mer
cede iniquitatis/ & suspensus crepuit
medius. & diffusa st omia uiscera eius
Et notum factu e omib̄ habitantibus
ierlm/ ita ut appellaret̄ ager ille im
gua eorum. acheldemach. hoc e ager
sanguinis. Scptum e enim in libro
psalmorum. fiat habitatio eius deserta/
& non sit qui inhabitet in ea/ & epis